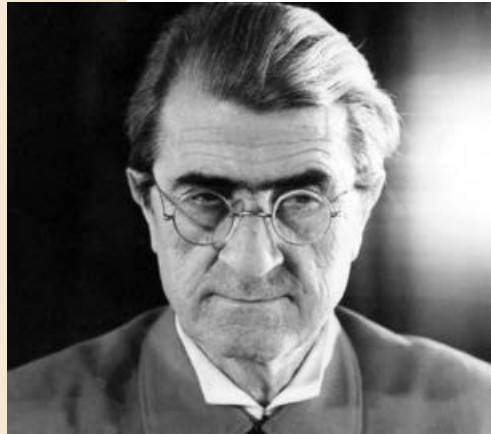

Dərs dediyi tələbələr ona oxşamaq istəyirdilər

O, 1926-cı ildə Şuşada məşhur Cavanşirlər nəslinin nümayəndəsi olaraq dünyaya gəlib. Cavanşirlər soyadı nəinki Qarabağda, bütöv Azərbaycanda tanınan, sayılıb-seçilən qədim isimlərdəndir. Əsilzadədirlər! Bu soydan gəlmələr Azərbaycan xalqına onlarca sərkərdə, şair, yazıçı, musiqişünas, aktyor bəxş edib. Belə məşhurlardan biri də teatr qurucusu, rejissor, pedaqoq, müəllim və istedadlı aktyor Nəsir Sadıqzadədir.

Nəsir Sadıqzadə orta təhsilini başa vurduqdan sonra - 1961-1968-ci illərdə Azərbaycan Dövlət Universitetinin Azərbaycan dili və ədəbiyyatı fakültəsində təhsil alsada da, arzusu aktyor olmaq idi. Elə bu arzu da onu 1964-1965-ci illərdə Moskvada A.V.Lunaçarski adına Dövlət Teatr Sənəti İnstitutunun (indiki Beynəlxalq Teatr Akademiyası) rejissorluq kursuna aparıb.

O həm istedadlı aktyor, həm də bacarıqlı teatr təşkilatçısı idi. Bu bacarığı ona Gənçə, Füzuli, İrəvan, Sumqayıt, Xankəndi, Naxçıvan teatrlarında quruluşçu rejissor və baş rejissor işləməyi nəşib edib.

Görkəmli səhnə ustası müxtəlif illərdə C.Cabbarlının "Aydın", M.İbrahimovun "Kəndçi qızı", Ə.Nesinin "Bura gəlin", B.Vahabzadənin "Yağışdan sonra", İ.Əfəndiyevin "Məhv olmuş gündəliklər", M.F.Axundzadənin "Hacı Qara", O.İoselianinin "Araba hələ aşmayıb" və digər əsərlərə quruluş verib.

İstedadlı aktyor "Mən ki, gözəl deyildim", "Şeytan göz qabağında", "Qətl günü", "Zirzəmi", "Qara Volqa", "Qəzəlxan" filmlərində rol alsada da, yaddaşlarda rejissor Ramiz Əzizbəylinin çəkdiyi "Bəxt üzüyü" filminin veteranı Tanrıbəy obrazı ilə xatırlanır.

Aktyorun sənət yoldaşı, uzun illər Mədəniyyət və İncəsənət Universitetində onunla birlikdə çalışan əməkdar artist Azad Şükürov Nəsir Sadıqzadə haqqında xatirələrini bizimlə bölüşür: "Nəsir müəllim aktyor idi. Həyatda yox, səhnədə oynamağı sevirdi. O, çox ciddi, işinə olduqca məsuliyyətli, dəqiq adam idi. Cəsarətli idi, sözünü deməyi bacarırdı. Tələbənin, kasıbın dostuydu. Respublikanın mədəniyyət aləmində yaxşı tanınan, sözü keçən idi. Biz onunla respublikanın hər yerində səfərlərdə olmuşuq. Birlikdə Şuşaya da getmişik. 1980-ci illərdə ermənilərin başladığı separatçılıqdan narahatlıq keçirirdi. Hətta Şuşanı ermənilər işğal edən zaman soyuqqanlılıq-

la dedi ki, bu, onların müvəqqəti qələbəsidir. Biz Şuşanı mütləq geri qaytaracağıq".

Nəsir müəllim sözün düzünü deyirdi. Buna görə yuxarıları onu o qədər də sevməzdilər. 70 illik ömrünü sənətə həsr etsə də, nə bir fəxri ad, nə bir mükafat almışdı. Halbuki onun tələbələrini çox fəxri adlarla, mükafatlarla fərqləndirilmişdi.

Azad müəllim söhbətini davam etdirib dedi:

- 1991-ci il oktyabrın 18-də axşam Nəsir müəllim mənə zəng edib soruşdu:

- Azad, sabah universitetə gedəcəksən?

- Bəli, gedəcəyəm, - deyər cavab verdim.

- Onda səhər saat 10-da "Baksovet" metrosunun qarşısında görüşək, birlikdə gedək, - dedi.

"Baksovet"də görüşüb birlikdə universitetə getməyə başladım. Düzünü desəm, Nəsir müəllimin mənimlə "Baksovet"də görüşmək həvəsini heç başa düşə bilmədim. Onsuz da universitetdə bir yerdə olacaqdım. Daha "Baksovet"ə getməyə nə hacət vardı ki?..

da müəllimi haqqında düşüncələrini bizimlə bölüşdü:

- Nəsir müəllim olduqca məlumatlı adam idi. Özü ilə həmişə 8-10 kiloqram ağırlığında bir çanta gəzdirdirdi. O çantanın içində bilirsiniz nə olurdu? O zaman ittifaq miqyasında nəşr olunan ən maraqlı qəzet və jurnallar. Elə bir əsər, pyes olmazdı ki, ondan söz açaydın, Nəsir müəllim məlumatlısız olaydı. Nəsir müəllim həm də çox gözəl tərcüməçi idi. Türk yazıçısı Əziz Nesinlə möhkəm dost idi. Onun Azərbaycanda tamaşaya qoyulan əsərlərinin bəlkə də hamısını Nəsir müəllim tərcümə etmişdi.

Çox təmiz, saf, ürəyi yumşaq adam idi. Hətta o qədər kövrək idi ki, oxuduğu bir əsərdə qəmli, kədərli bir şey tapardısı, bir haqsızlıq görədisə, onu adama danışanda gözünün yaşına hakim ola bilməzdi.

Biz oxuyan vaxt ali məktəblərdə hələ təyinat var idi. Nəsir müəllim tələbələrindən kimin harada işləmək istədiyini öyrənib bir siyahı tutar, sonra Mədəniyyət Nazirliyinə gedib hər kəsin arzuladığı yeri təyinatını verirdirdi.

Özү Ədil İsgəndərovun sinfində oxumuşdu, amma rəhmətlik Mehdi Məmmədov onun kumiri idi. Dərs dediyi tələbələr bilirdi, bacarıqda, səhnədə, insanlıqda Nəsir müəllimə oxşamağa çalışırdılar. Amma Nəsir müəllim olmaq mümkün deyildi.

*Elşən QƏNİYEV,
"Azərbaycan"*